

je zodpovedný žalobníkovi za škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku toho, že žalovaný nesplnil svoju zákonnú povinnosť, predpísanú mu §om 5 cit. zák.

Námietka, že odvolací súd porušil právne pravidlo, keď bez procesuálnej účasti P-ského cukrovaru v O. zistil dáta, ktoré sa vzťahujú na pomer žalobníka k P-skému cukrovaru v O., nie je opodstatnená. Pravdivosť týchto údajov resp. súdom zistené skutočnosti samé žalovaný v dovolacej žiadosti nenapáda spôsobom, vyhovujúcim § 534 Osp. a tak sama o sebe okolnosť, že bol v súdenom prípade zisťovaný pomer žalobníka k P-skému cukrovaru v O. bez procesuálnej účasti tohoto, nehľadiac ani na to, že toto zistenie nie je *res iudicata* voči P-skému cukrovaru v O., nie je podkladom pre záver, že bolo porušené právne pravidlo v neprospech žalovaného.

K ďalším vyvodom dovolacej žiadosti žalovaného sa poznamenáva, že aj keby bola pravda, že sa žalobník z určitých dôvodov sám vzpíeral proti poisteniu a že súc poverený prihlasovaním zamestnancov žalovaného — a teda aj seba — k povinnému poisteniu, prece seba vedome neprihlásil, táto okolnosť by v súdenom prípade ani vzhľadom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Úr. sb. č. 3136 a Sb. n. s. č. 13654 neprišla v úvahu, lebo je formálne bezvadne zistené, že toto neprihlásenie sa stalo so súhlasom žalovaného, hoci on podľa nenapadnutého zistenia odvolacieho súdu (prevzatého od súdu prvej stolice) mal vedomosť o tom, že jeho odvolanie proti výmeru Ústrednej sociálnej poisťovne v Prahe, ktorým bolo stanovené, že žalobník podlieha penzijnému poisteniu, bolo bezúspešné. Žalovaný nekonal tedy dobromyseľne a tak citované rozhodnutia Najvyššieho súdu už preto neprichádzajú v úvahu a treba tu preto použiť §§ 5 a 11 cit. zákona.

Čís. 16747.

Svolenie účastníkov, potrebné podľa odst. 2 § 98 zmenk. zák. k platnému vykonaniu zmenkového protestu na inom mieste, než stanoví odst. 1 cit. šu, môže byť udelené aj mlčky tým, že protestát bez námietok dá proti sebe vykonať protest; túto skutočnosť treba v proteste poznamenať.

(Rozh. z 20. januára 1938, Rv III 788/37.)

V námietkach proti zmenkovému platebnému príkazu II.—IV. žalovaní, vystaviteľka a indosanti zmenky, namietali, že žalujúca banka nemá proti nim regresu pro neplatenie, lebo zmenkový protest vykonaný bol proti ustanoveniu odst. 1 § 98 zmenk. zák. nie v obchodných miestnostiach I. žalovanej firmy, akceptantky zmenky, ale na inom mieste, tedy nie platne. — Žalujúca banka proti tomuto uvádzala medzi iným, že III. žalovaný, majiteľ I. žalovanej firmy, dostavil sa po doručení

zmenkovej žaloby do jej filiálky v L. a požiadal tam aj menom ostatných žalovaných, aby spor spočíval, aby si mohol medzitým vyprostredkovať v centrále žalujúcej banky lehotu na platenie; tým udelil mlčky súhlas s prezentačným úkonom podľa odst. 2 § 98 zmenk. zák.

Súdy všetkých troch stolíc zbavily zmenkový platebný príkaz dotyčne II.—IV. žalovaných účinnosti. Z dôvodu v Najvyššieho súdu:

Je síce pravda, že možno so súhlasom záujemcov vykonať protest na inom mieste, než ako je uvedené v odst. 1 § 98 zmenk. zák.

Súhlas môže byť aj mlčky daný — protestát bez odporu dá proti sebe protestovať —, táto skutočnosť by však musela byť v proteste zistená (arg.: citovanie § 98, odst. v § 95, čís. 4 zmenk. zák.).

Protestát nebol však pri úkone protestu ani prítomný. Aj keby bolo pravdou, že majiteľ firmy po doručení žaloby došiel do filiálky žalujúcej banky v L. a bez toho, že by namietal vadnosť protestu, žiadal, aby spor spočíval, aby si mohol u centrály vyprostredkovať dlhšiu lehotu na platenie, — nemožno usudzovať z toho na konkludentný súhlas s prezentačným úkonom.

Čís. 16748.

I. Rozhodnutie ministerstva železníc o odvolaní železničného zamestnanca proti predpísaniu preplatených služebných požitkov riaditeľstvom štátnych železníc k náhrade nie je rozhodnutím správneho úradu o súkromnoprávnom nároku podľa § 105 ústavnej listiny a zákona č. 217/1925 Sb. z. a n.

II. Časťou aktívnych požitkov, ktorá sa podľa odst. 4 § 118 služebného poriadku pre zamestnancov čsl. št. železníc nevymáha späť od pensionovaného zamestnanca, je ta časť právom vyplatených aktívnych požitkov, na ktorú zamestnanec stratil právny nárok preto, že bol pensionovaný pred uplynutím doby, na ktorú mu boli aktívne požitky vopred vyplatené.

III. § 33 služebného poriadku pre zamestnancov čsl. št. železníc vzťahuje sa len na škody, ktoré zamestnanec spôsobil železničnému podniku nesprávnym výkonom svojej služby. Na preplatky služebných požitkov vzťahuje sa aj u pomocných zamestnancov § 70 vl. nar. č. 15/1927 Sb. z. a n.

(Rozh. z 21. januára 1938, Rv III 31/37.)

Žalobník predniesol v žalobe, že bol od roku 1920 zamestnaný u čsl. štátnych železníc ako pomocný zamestnanec a 1. septembrom 1933 bol daný do výslužby. Rozhodnutím z 25. januára 1934 predpísalo mu riaditeľstvo štátnych železníc v B. k náhrade 43.326 Kč 25 h so 6% úrokmi, a to z toho dôvodu, že mu od 26. septembra 1926 do 31. augusta 1933